

TRANSFERNE CENE IN OBRESTI MED POVEZANIMI OSEBAMI

RENATA GABRŠEK

Sektor za podporo poslovanju, Kapitalska družba, d. d., Ljubljana, e-pošta:
renata.gabrsek@gmail.com.

Povzetek Povezana podjetja, ki imajo sedež v različnih državah, si v transakcijah med seboj zaračunavajo transferne cene. Te so lahko različne od cen, ki bi jih ta podjetja dosegla v transakcijah z nepovezanimi podjetji. Posledično se s takšnimi transakcijami podjetja v različnih davčnih režimih lahko izognejo davčnim obveznostim ali pa so dodatno obdavčena. Do transakcij med povezanimi podjetji prihaja tudi znotraj Slovenije in tudi ta podjetja si med seboj obračunavajo cene in obresti med povezanimi osebami. Dokazovanje ustreznosti transfernih cen predstavlja za podjetja veliko administrativno breme, dodatne stroške in kljub temu tveganje dodatne obdavčitve ob morebitnem davčnem pregledu. Zato imajo podjetja možnost uporabe vnaprejšnjih cenovnih sporazumov in tako imenovanega »varnega pristana«.

Ključne besede:
transferne cene,
povezane osebe,
obresti, davek.

1 Uvod

Na problem transfernih cen in njegovo ureditev je OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development) prvič opozorila leta 1979 z izdajo priporočil za določanje transfernih cen za mednarodna podjetja in davčne uprave in jih leta 2010 in 2017 dopolnila (OECD, 2017). Smernice OECD o transfernih cenah so razlage in vodila za uporabo neodvisnega tržnega načela, ki med drugim določa, da morajo biti v transakcijah med povezanimi podjetji vzpostavljeni enaki pogoji, kot med nepovezanimi podjetji. Temu sledijo države po svetu in prilagajajo lokalne zakonodaje.

Z rastjo zahtev po dokazovanju ustreznosti cen med povezanimi podjetji za davčne namene, so podjetja kljub temu izpostavljena tveganju kasnejših dodatnih obdavčitev. Tveganju se podjetja lahko izognejo s sklepanjem vnaprejšnjih cenovnih sporazumov (ang. Advance pricing agreement - APA). Podobno je v primerih prelivanja sredstev med povezanimi osebami v obliki posojil in s tem povezanimi tveganji zato se podjetja temu lahko izognejo z upoštevanjem predpisane obrestne mere.

2 Povezane osebe

Podjetja morajo biti med seboj povezana, da lahko govorimo o transfernih cenah. V 16. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (ZDDPO-2, 2019) je pod naslovom »transferne cene« določeno, da se za povezani osebi štejeta zavezanec rezident ali nerezident in tuja pravna oseba ali tuja oseba brez pravne osebnosti, medtem ko 17. člen pod naslovom »cene med povezanimi osebami« navaja pogoje povezanosti med rezidenti Slovenije. V omenjenih dveh členih je določena tudi višina lastniškega deleža v kapitalu, upravljanju ali nadzoru. Transferne cene in cene med povezanimi osebami se določajo z uporabo enakih pravil. So pa davčni zavezanci, ki poslujejo s povezanimi osebami rezidenti Slovenije po 17. členu v ugodnejšem položaju, saj je zanje v drugem odstavku 18. člena ZDDPO-2 določeno, da predložijo podatke v zvezi z določitvijo cen šele na zahtevo davčnega organa v postopku davčnega nadzora, medtem ko morajo davčni zavezanci po 16. členu ZDDPO-2 vso dokumentacijo voditi sproti. Druga ugodnost za rezidente Slovenije je navedena v šestem odstavku 17. člena ZDDPO-2. Kot navaja zakon in pojasnilo Finančnega urada RS (2010) št. 4200-45/2010 za rezidente Slovenije velja, da se

davčna osnova ne poveča oziroma zmanjša (oba plačujeta davek po isti ureditvi), razen če eden od rezidentov v davčnem obdobju, za katerega se ugotavljajo prihodki in odhodki, izkazuje nepokrito davčno izgubo iz preteklih obdobj ali plačuje davek po ZDDPO-2 po stopnji 0, ali če je eden od zavezancev oproščen plačevanja davka od dohodkov pravnih oseb (npr. nepridobitne organizacije).

Davčni zavezanci morajo o transakcijah med povezanimi osebami poročati ob zaključku davčnega obdobja na obrazcu Obračun davka od dohodkov pravnih oseb, katerega predpisuje Pravilnik o davčnem obračunu davka od dohodkov pravnih oseb (2019).

3 Transferne cene

Institut transfernih cen izvira iz ZDA, kjer so nastale (1935) kot posledica uveljavitve zahtev po transparentnosti njihovega oblikovanja v povezavi z neodvisnim tržnim načelom. Sedaj jih večinsko opredelimo kot cene po katerih se vrednotijo transakcije med povezanimi osebami (Ulčar, 2019). Kot navaja PwC (2003) so mednarodne raziskave s področja transfernih cen pokazale, da za večino anketiranih družb transferne cene predstavljajo najpomembnejše davčno vprašanje.

Mednarodne skupine podjetij v različnih državah in različnih davčnih režimih si med seboj zaračunavajo transferne cene. Podjetja lahko z davčnimi optimizacijami z določanjem transfernih cen, ki ne nastajajo na podlagi ponudbe in povpraševanja prenašajo dobičke iz ene v drugo državo. Posledično je davčni nadzor tega področja vse večji. Temu je sledil tudi Finančni urad RS (2017a), ki je avgusta 2017 objavil drugo izdajo podrobnejšega opisa nadzora nad transference cenami. Kot del Ukrepa 13 Akcijskega načrta OECD proti izogibanju davkov je bila predpisana dokumentacija in poročanje po državah (ang. Country-by-country Reporting, CbC). CbC poročanje je predpisano za mednarodne skupine podjetij, katerih letni konsolidirani prihodki v poslovnem letu pred poslovnim letom poročanja znašajo 750 ali več mio EUR. Finančni urad RS je v publikaciji »Poročanje po državah« (2017b) podal odgovore na najpomembnejša vprašanja o avtomatični izmenjavi podatkov med davčnimi upravami ter na svoji spletni strani objavil obvestilo glede dostave CbC poročil (2019).

3.1 Metode za določanje transfernih cen

V II. Poglavju smernic OECD je predpisanih pet metod za določanje transfernih cen. Razdeljene so na »tradicionalne transakcijske metode« (metoda primerljivih prostih cen, metoda preprodajnih cen in metoda dodatka na strošek), ter »metode transakcijskega dobička« (metoda porazdelitve dobička in metoda stopnje čistega dobička). Slovenija jih je predpisala v Pravilniku o transfernih cenah (2012), kjer je v 1a. členu navedeno, da mora biti določitev primerljive tržne cene opravljena z uporabo najustreznejše metode glede na okoliščine primera. Določena je tudi analiza primerljivosti v kateri se primerjajo pogoji v transakcijah med povezanimi osebami s pogoji v transakcijah med nepovezanimi osebami. Med drugim so navedeni tudi dejavniki, ki se preučujejo in uporabljajo pri posamezni metodi za določanje primerljive tržne cene. Izbira ustrezne metode je od primera do primera različna in lahko zelo težavna, tako časovno kot stroškovno. Zaradi različnih lastnosti povezanih transakcij, je težko najti nepovezano transakcijo s popolnoma enakimi pogoji. Zato je tudi v smernicah OECD večkrat zapisano, da določanje transfernih cen ni eksaktna znanost.

V Sloveniji že obstaja sodna praksa na področju transfernih cen. V odločbi (2018) na sodbo I U 861/2016-14 je razvidno, da je Finančni urad RS, Davčni urad v Mariboru, davčnemu zavezancu odmeril plačilo dodatnega davka, ker ni zagotovil dokumentacije, iz katere bi bila razvidna primerjava dodatka na stroške v povezani transakciji z dodatkom na stroške v primerljivih nepovezanih transakcijah.

4 Vnaprejšnji cenovni sporazumi

Povezana podjetja, ki poslujejo v različnih državah so izpostavljena tveganju, da se kateri od davčnih organov posamezne države ne bo strinjali s cenami, ki jih uporabljajo v medsebojnih transakcijah. Temu se lahko izognejo s sklepanjem vnaprejšnjih cenovnih sporazumov, tako imenovanih APA sporazumov (ang. Advance pricing agreement). Njihov cilj je zagotoviti upoštevanje neodvisnega tržnega načela v transakcijah med poveznimi podjetji in tudi pravno varnost davčnim zavezancem.

Slovenija je v Zakonu o finančni upravi (2014) kot eno od njenih nalog naštetih v 11. členu zapisala nalogo sklepanja vnaprejšnjih cenovnih sporazumov in

sporazumov o načinu izmenjave podatkov s področja dela finančne uprave. Izvajanje le tega pa je bilo omogočeno šele leta 2017, ko je bil postopek sklepanja zakonsko predpisan v Zakonu o davčnem postopku (ZdavP-2, 2017). V 14a. do 14g. členu je zapisano, da je vnaprejšnji cenovni sporazum dogovor med davčnim zavezancem in davčnim organom s katerim se pred izvajanjem transakcij med povezanimi osebami določijo metodologija, kritične predpostavke in druga primerna merila za določanje transfernih cen. Davčni organ na podlagi pisne pobude davčnega zavezanca opravi razgovor o možnosti sklenitve APA sporazuma. Po opravljenem razgovoru vloži davčni zavezanec pri davčnem organu pisno vlogo za sklenitev. Davčni organ v roku treh mesecev od vložitve vloge pisno obvesti davčnega zavezanca, ali bo začel postopek sklenitve APA sporazuma. Zoper odločitev davčnega organa pritožba ni mogoča. Pravilnik o izvajanju Zakona o davčnem postopku (2019) v členih 6a. do 6h. podrobneje definira faze vnaprejšnjega cenovnega sporazumevanja, vsebine vloge za sklenitev sporazuma, vsebine kritičnih predpostavk, sklepanje in podpis sporazuma. Sporazum se sklene za največ pet let z možnostjo podaljšanja. Določeni so tudi pogoji za spremljanje, spremembe in podaljšanje sporazumov. Višina plačila postopka sklepanja APA sporazumov znaša 15.000 EUR, podaljšanje veljavnosti pa 7.500 EUR.

Prvi vnaprejšnji cenovni sporazum v Sloveniji je bil sklenjen konec leta 2018. Gre za enostranski sporazum med Finančno upravo RS in družbo, ki je del velike mednarodne skupine. Začetni korak je bil narejen v juniju 2017, in sicer z neformalno komunikacijo z davčnim organom in (nato) posredovanjem nekaterih osnovnih informacij (Pritržnik, 2019a). V novembru 2017 je bila vložena formalna vloga za sklenitev APA sporazuma v slovenskem jeziku. V začetku leta 2018 je davčna uprava izdala obvestilo o začetku sklepanja APA sporazuma. Osnutek APA sporazuma (z ostalo dokumentacijo) je bil davčnemu organu posredovan julija 2018 in po vmesnem sestanku in nekaj popravkih podpisan 20.12.2018 (Pritržnik, 2019b).

5 Posojila med povezanimi osebami

Pogoste transakcije med povezanimi osebami so posojila. Zakonska podlaga za obresti med povezanimi osebami je predpisana v 19. členu ZDDPO-2. Za davčne namene prihodki od takšnih posojil ne smejo biti premajhni in odhodki previsoki.

Pravilnik o priznani obrestni meri (2007) določa metodologijo za izračun davčno priznane obrestne mere. Priznana obrestna mera je sestavljena iz variabilnega dela in pribitkov na ročnost in kreditno oceno posojilojemalca. Pribitki so izraženi v bazičnih točkah, pri čemer vsaka bazična točka znaša 1/100 odstotka. Finančna uprava RS (2016) v pojasnilu št. 0920-4545/2016-2 navaja, da se variabilen del priznane obrestne mere upošteva tudi v primeru negativne vrednosti, vendar z omejitvijo, da skupna obrestna mera ne more biti negativna. Pribitek za ročnost je odvisen od časa trajanja posojila in znaša od 0% do 0,06%. Pribitek na kreditno oceno prejemnika posojila znaša od 0,05% do 2%. Pri tem se upošteva metodologija podjetja »Standard & Poor's« ali druga metodologija, ki jo je mogoče enolično prevesti v ocene po metodologiji omenjenega podjetja. Finančna uprava RS (2007b) je v pojasnilu št. 4200-102/2007 podala razlago izraza »enolično prevesti«, kar pomeni, da je enolično mogoče prevesti samo tiste kreditne ocene, za katere obstajajo prevajalne tabele. Torej poleg kreditne ocene agencije Standard & Poor's še kreditne ocene agencij Fitch Ratings in Moodys Investor Services. Ostala podjetja, ki imajo ocene drugih rating agencij ali drugih organizacij, se šteje, da nimajo ocene kreditnega tveganja.

Ministrstvo za finance, vsak tretji delovni dan v mesecu objavlja variabilni del priznane obrestne mere po posameznih valutah. Objave so na spletni strani Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov (slika 1).

VARIABILNI DEL PRIZNANE OBRESTNE MERE:	JANUAR 2020				
	EUR	USD	JPY	GBP	CHF
Do vključno 1 meseca	-0,43600%	1,73438%	-0,08200%	0,70213%	-0,77260%
Do vključno 3 mesecev	-0,37900%	1,90025%	-0,04733%	0,79625%	-0,68660%
Do vključno 6 mesecev	-0,32300%	1,90950%	0,01783%	0,87238%	-0,61860%
12 mesecev	-0,24800%	1,99488%	0,10333%	0,97788%	-0,47580%

Slika 1: Variabilni del priznane obrestne mere

Vir: <https://www.gov.si/drzavni-organi/ministrstva/ministrstvo-za-finance/o-ministrstvu/direktorat-za-sistem-davcnih-carinskih-in-drugih-javnih-prihodkov/>.

V kolikor se pri izračunu obresti med povezanimi osebami uporablja predpisana metodologija izračuna obresti govorimo o »varnem pristanu« (ang. Safe harbor). Podjetja lahko uporabijo drugačno obrestno mero, vendar morajo dokazati, da bi v enakih ali primerljivih okoliščinah dali oziroma dobili posojilo po obrestni meri, ki je nižja oziroma višja od priznane tudi pri posojilih z nepovezanimi osebami.

5.1 Predpisana obrestna mera

Podjetje A iz Nemčije je povezanemu podjetju B iz Slovenije odobrilo posojilo v višini 300.000 EUR. Doba vračila je 4 leta, datum odobritve in črpanja je 1.7.2018. Pogodbena obrestna mera znaša 5%, obresti bo podjetje plačalo ob izteku posojila skupaj z glavnico. Podjetje B ima bonitetno oceno C. Objavljen EURIBOR za posojilo v evrih za julij 2018 znaša –0,181%. Pribitek za ročnost za štiriletno posojilo znaša 0,03%. Pribitek za bonitetno oceno C, katero ima podjetje B izračunano v skladu s predpisano metodologijo znaša 2%. Priznana obrestna mera znaša 1,849%. Pogodbene obresti na leto znašajo 15.000 EUR in so za 9.453 EUR višje od obresti po priznani obrestni meri. Podjetje ima dve možnosti glede upoštevanja višine odhodkov za obresti v davčne bilanci in sta predstavljeni v tabeli 1 in 2.

Tabela 1: Podjetje za davčne namene upošteva pogodbeno obrestno mero.

	31.12.2019	
	Poslovna bilanca	Davčna bilanca
Prihodki	650.000	650.000
Stroški	-50.000	-50.000
Odhodki	-100.000	-100.000
Dobiček pred obdavčitvijo	500.000	500.000
Davek od dohodka pravnih oseb 19%	95.000	95.000
Čisti dobiček	405.000	

Vir: svoj

V tabeli 1 je predstavljen primer, ko se podjetje odloči, da bo v davčni bilanci upoštevalo odhodke za obresti po pogodbeni obrestni meri, torej bodo v poslovni in davčni bilanci enaki. V predstavljenem primeru ima podjetje 650.000 EUR prihodkov, 50.000 EUR stroškov in 100.000 EUR odhodkov, med katerimi je tudi 15.000 EUR odhodkov za obresti od posojila. Podjetje bo plačalo za 95.000 EUR davka od dohodka pravnih oseb in imelo 405.000 EUR čistega dobička. V tem primeru bo podjetje v primeru davčne kontrole moralo dokazovati, da je pogodbeno obrestna mera enaka obrestni meri, ki bi jo podjetje dobilo za posojilo od nepovezanega podjetja. Finančni urad RS (2007a) v pojasnilu številka 4200-24/2007 navaja primere formalnih in vsebinskih dokazil. Kadar je zaradi posledic davčne kontrole potreben popravek v davčni bilanci, to ne velja v obratnem razmerju za drugo povezano osebo v tem poslu. Finančna uprava RS (2011) je v pojasnilu številka 4200-116/2011 potrdila, da se po veljavni ureditvi prilagoditev prihodkov oziroma odhodkov opravi le pri enem rezidentu, odvisno od primera kot povečanje prihodkov ali kot zmanjšanje odhodkov.

Tabela 2: Podjetje za davčne namene upošteva priznano obrestno mero.

	31.12.2019	
	Poslovna bilanca	Davčna bilanca
Prihodki	650.000	650.000
Stroški	-50.000	-50.000
Odhodki	-100.000	-90.547
Dobiček pred obdavčitvijo	500.000	509.453
Davek od dohodka pravnih oseb 19%	96.796	96.796
Čisti dobiček	403.204	

Vir: svoj

V tabeli 2 je predstavljen primer, ko se podjetje odloči, da bo v davčni bilanci upoštevalo odhodke za obresti po predpisani obrestni meri, torej bodo odhodki v poslovni bilanci za 9.453 EUR višji kot v davčni bilanci. V predstavljenem primeru ima podjetje v poslovni in davčni bilanci 650.000 EUR prihodkov, 50.000 EUR stroškov, medtem ko so odhodki v poslovni bilanci 100.000 EUR in v davčni bilanci 90.547 EUR. Podjetje bo plačalo 96.796 EUR davka od dohodka pravnih oseb in imelo 403.204 EUR čistega dobička. V tem primeru se je podjetje odločilo za uporabo »varnega pristana« in se izognilo administrativnemu bremenu dokazovanja, da je obrestna mera po kateri je prejelo posojilo enaka tržni obrestni meri ter morebitnega kasnejšega doplačila davka.

6 Zaključek

Podjetja, ki so med seboj povezana, si v medsebojnih transakcijah zaračunavajo transferne cene. Te morajo biti enake tistim, ki bi jih podjetja zaračunala drugim, nepovezanim podjetjem. Zaradi prelivanja sredstev med različnimi državami in različnimi davčnimi režimi, so te transakcije izpostavljene tveganjem davčnih kontrol in davčnih sankcij.

OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development) je izdala priporočila za določanje transfernih cen in predstavljajo vodila za uporabo neodvisnega tržnega načela. Predpisanih je pet metod, izbira najustreznejše metode pa je odvisna glede na okoliščine primera. Izbira najprimernejše metode za podjetja

predstavlja precejšnje težavo, saj je zaradi različnih lastnosti povezanih transakcij težko najti nepovezано transakcijo s popolnoma enakimi pogoji. Analize, primerjave in ostala dokumentacija, ki jo podjetje potrebuje za dokazovanje ustreznosti transfernih cen, podjetjem predstavlja dodatne stroške. Podjetja so v primeru davčnega nadzora izpostavljena tveganju, da izbrana metoda ne bo pravilna in bodo morala plačati dodaten davek. Ena od možnosti, da se podjetje izogne tveganju kasnejših davčnih obveznosti je sklenitev tako imenovanega APA sporazuma (ang. Advance pricing agreement). Gre za sklenitev sporazuma med podjetjem in davčno upravo ene države, dveh ali več držav. V sporazumu se pred začetkom izvajanja transakcij med povezanimi osebami določijo metodologija, kritične predpostavke, trajanje in druga primerna merila za določanje transfernih cen.

Pogoste transakcije med povezanimi osebami so tudi posojila. Za davčne namene prihodki od takšnih posojil ne smejo biti premajhni in odhodki previsoki. Z davčno zakonodajo je predpisana »priznana obrestna mera« (POM) oziroma tako imenovani »varni pristan« (ang. Safe harbor), ki od podjetij ne zahteva dokazovanja skladnosti s tržno obrestno mero. Priznana obrestna mera je sestavljena iz variabilnega dela in pribitka na ročnost in kreditno oceno posojilojemalca. Z uporabo priznane obrestne mere se podjetja izognejo velikemu administrativnemu bremenu dokazovanja in morebitnim kasnejšim davčnim obveznostim.

Za namene nadzora nad transakcijami med povezanimi podjetji so predpisana tudi poročanja, ki davčnim upravam omogočajo pregled in kontrolo.

Literatura

- Finančni urad RS (2007a). Pojasnilo št. 4200-24/2007 z dne 17.4.2007. Tanka kapitalizacija – dokazovanje, da bi zavezanec lahko dobil presežek posojil od posojilodajalca, ki je nepovezana oseba.
- Finančni urad RS (2007b). Pojasnilo št. 4200-102/2007 z dne 19.11.2007. Pojasnilo v zvezi z ugotavljanjem priznane obrestne mere pri posojilih med povezanimi osebami.
- Finančni urad RS (2010). Pojasnilo št. 4200-45/2010 z dne 31.3.2010. Prilagajanje davčne osnove rezidentov RS, ki imata v davčnem obdobju izgubo.
- Finančni urad RS (2011). Pojasnilo št. 4200-116/2011 z dne 29.11.2011. Stališče glede prilagajanja davčne osnove med povezanimi osebami rezidenti.
- Finančni urad RS (2016). Pojasnilo št. 0920-4545/2016-2 z dne 21.4.2016. Pravilnik o priznani obrestni meri (negativni variabilni del).

- Finančni urad RS (2017a). Finančni inšpekcijski nadzor. Nadzor transfernih cen. Pridobljeno s spletne strani 21.12.2019 https://www.findinfo.si/download/razno/Podrobnejši_opis_2_izdaja_Nadzor_transfernih_cen.pdf
- Finančni urad RS (2017b). Poročanje po državah. Pridobljeno s spletne strani 5.1.2020 [https://cdn.zvezarfr.si/Documents/Expert/12139/91bda75c-2a26-49fb-abfa-bd24e47bca7d.pdf?n=Porocanje-po-drzavah-\(angl.-Country-by-Country-Reporting\)](https://cdn.zvezarfr.si/Documents/Expert/12139/91bda75c-2a26-49fb-abfa-bd24e47bca7d.pdf?n=Porocanje-po-drzavah-(angl.-Country-by-Country-Reporting))
- Finančni urad RS (2019). Obvestilo glede dostave CbC poročil. Pridobljeno s spletne strani 14.12.2019 https://www.fu.gov.si/nadzor/podrocja/mednarodna_izmenjava/cbcr/novica/obvestilo_glede_dostave_cbc_porocil_9589/
- OECD (2019). Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations. Pridobljeno s spletne strani 23.11.2019 <https://www.oecd.org/tax/transfer-pricing/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-20769717.htm>
- Pravilnik o davčnem obračunu davka od dohodkov pravnih oseb (2019). Uradni list RS, št. 109/2013, 83/2014, 101/2015, 79/2017, 80/2019.
- Pravilnik o izvajanju Zakona o davčnem postopku (2019). Uradni list RS, št. 141/2006, 46/2007, 102/2007, 28/2009, 101/2011, 24/2012, 32/2012, 19/2013, 45/2014, 97/2014, 39/2015, 40/2016, 85/2016, 30/2017, 37/2018, 43/2019.
- Pravilnik o priznani obrestni meri (2007). Uradni list RS, št. 141/2006, 52/2007.
- Pravilnik o transfernih cenah (2012). Uradni list RS, št. 141/2006, 4/2012.
- Pritržnik, R. (2019a) Prvi vnaprejšnji cenovni sporazum (APA) v Sloveniji (1. del). Davčno-finančna praksa, 9, str. 8-10.
- Pritržnik, R. (2019b). Prvi vnaprejšnji cenovni sporazum (APA) v Sloveniji (2. del). Davčno-finančna praksa, 10, str. 14-18.
- PwC (2003). Dejstva o transfernih cenah. Pridobljeno s spletne strani 22.12.2019 <https://www.pwc.com/si/sl/services/tax/corporate-tax/transfer-pricing.html>
- Sodba upravnega sodišča I U 861/2016-14. Pridobljeno s spletne strani 11.1.2020 [http://www.sodnapraksa.si/?q=id:2015081111422999&database\[SOVS\]=SOVS&database\[IESP\]=IESP&database\[VDSS\]=VDSS&database\[UPRS\]=UPRS&_submit=i%C5%A1%C4%8Di&page=0&id=2015081111422999](http://www.sodnapraksa.si/?q=id:2015081111422999&database[SOVS]=SOVS&database[IESP]=IESP&database[VDSS]=VDSS&database[UPRS]=UPRS&_submit=i%C5%A1%C4%8Di&page=0&id=2015081111422999)
- Ulčar, M. (2019). Transferne cene in vnaprejšnji cenovni sporazum. Davčno-finančna praksa, 8, str. 26-29.
- Zakon o davčnem postopku ZDavP-2 (2019). Uradni list RS, št. 117/2006, 24/2008, 125/2008, 85/2009, 110/2009, 1/2010, 43/2010, 24/2012, 32/2012, 94/2012, 101/2013, 111/2013, 22/2014, 40/2014, 90/2014, 23/2015, 63/2016, 69/2017, 13/2018, 36/2019, 66/2019.
- Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb ZDDPO-2 (2019). Uradni list RS, št. 117/2006, 90/2007, 76/2008, 56/2008, 92/2008, 5/2009, 96/2009, 110/2009 - ZDavP-2B, 43/2010, 59/2011, 30/2012, 24/2012, 94/2012, 81/2013, 50/2014, 23/2015, 82/2015, 68/2016, 69/2017, 79/2018, 66/2019.
- Zakon o finančni upravi (2014). Uradni list RS, št. 25/2014.

